

Arrest

nr. 168 723 van 30 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 18 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. DANCET loco advocaat T. HALSBERGHE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen in maart 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 13 maart 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 21 maart 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 28 april 2016.

1.3. Op 9 mei 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 10 mei per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indische nationaliteit te bezitten en homoseksueel te zijn. Na de dood van uw ouders verbleef u bij verschillende familieleden in de provincie Punjab, India. Eind 2007 begon u in het dorp Dholewal een relatie met Balkar Singh. In maart 2008 werd u betrappt door een dorpsgenoot, die de vader van Balkar op de hoogte bracht. U werd samen met Balkar geslagen en werd door uw familie gedwongen het dorp verlaten. U verhuisde eerst naar een tante in Tarn Taran, waar u gepest werd, en vervolgens naar een tante en oom in Dhandowal, die uw vertrek naar het buitenland regelden. In januari 2009 vertrok u met het vliegtuig van New Delhi naar Rome. U bleef twee maanden in Italië en trok vervolgens naar België, waar u illegaal verbleef van 2009 tot 2016. Eind 2012 begon u in België een homoseksuele relatie met Jimmy Van Steenbergen. U werd opgepakt op 14 maart 2016 en vroeg asiel aan op 13 april 2016.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een kopie van een paspoort, een kopie van een geboorteakte met vertaling, een kopie van een doorgestuurde geboorteakte, internetartikels over homoseksualiteit in India, een brief van uw advocaat aan de Indische ambassade, een brief van uw advocaat aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), een anonieme handgeschreven notitie, een verklaring van aanstelling van een vertrouwenspersoon, een kopie van de identiteitskaart van Jimmy Van Steenbergen, een handgeschreven notitie van Jimmy Van Steenbergen, een inlichtingenfiche over Jimmy Van Steenbergen, een factuur van een vertaling.

B. Motivering *Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

Vooreerst *merkt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op dat uw algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnd wordt door uw opeenvolgende verklaringen doorheen verschillende procedures over uw identiteit, uw oorspronkelijke reisdoel en uw langdurig verblijf in België vooraleer asiel aan te vragen.*

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u in de eerste helft van 2009 meerdere keren werd gecontroleerd en dat u bij deze controles verschillende identiteitsgegevens hebt doorgegeven, zowel wat betreft uw eigen naam, geboortedatum en geboorteplaats als wat betreft de namen van uw ouders (zie de opeenvolgende Administratieve verslagen van Vreemdelingencontroles die door Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ] werden toegevoegd aan uw dossier). U deed zichzelf ook verschillende malen voor als minderjarige, hoewel u op dat moment al meerderjarig was. Dat u deze minderjarige leeftijd zou hebben opgegeven zonder zelf te weten wat het doel was, is weinig waarschijnlijk, temeer daar u zelf toevoegde dat "iedereen geloofde" dat u minderjarig was vanwege uw tengere lichaamsbouw (gehoorverslag CGVS, p. 3). Deze reactie doet vermoeden dat u zich terdege bewust was van de verschillende verblijfsmogelijkheden voor minder- en meerderjarige vreemdelingen in België. Geconfronteerd met deze hardnekkige identiteitsfraude, verklaarde u tijdens het gehoor op het CGVS dat uw reisgenoten u hadden aangezet om verkeerde gegevens door te geven om repatriëring naar India te vermijden en uw reis naar Engeland (cf. infra) te kunnen verderzetten (gehoorverslag CGVS, p. 3, 6). Uw valse verklaringen uit 2009, en de weinig overtuigende excuses die hiervoor werden gegeven tijdens het gehoor op het CGVS, doen ernstige vragen rijzen over de oprechtheid van uw asielaanvraag en uw nood aan internationale bescherming. Ook toen u gehoord werd door het Commissariaat-generaal kon u uw beweerde identiteit overigens niet staven met originele documenten. U legde immers enkel een kopie van uw eerste paspoort voor, hoewel u beweerde sinds 2015 in het bezit te zijn van een nieuw paspoort dat aangevraagd zou zijn via de Indische ambassade in Brussel (gehoorverslag CGVS, p. 9). Dat u dit nieuwe paspoort niet hebt voorgelegd aan het Commissariaat-Generaal, doet vermoeden dat de door u afgelegde verklaringen niet overeenstemmen met uw eigenlijke identiteit. Ook de voorgelegde kopie van uw geboorteakte, ten slotte, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid, aangezien er ook op de vertaling die werd vastgeniet aan dit certificaat andere identiteitsgegevens staan te lezen. Het CGVS stelt dan ook vast dat u uw identiteit op geen enkele wijze aannemelijk hebt kunnen maken en dat u hier bewust en meerdere malen volledig andere verklaringen over aflegde.

Daarnaast merkt het Commissariaat-generaal op dat u in 2009 werd opgepakt in Frankrijk en dat u daar aangaf dat u India had verlaten in de hoop werk te vinden in Engeland ("J'ai quitté mon pays seul depuis trois mois dans l'espoir de travailler en Angleterre", proces-verbaal uit Duinkerken van 27 mei 2009 in het dossier van DVZ, p. 11). Geconfronteerd met dit oorspronkelijke reisdoel, verklaarde u in uw gehoor met het CGVS dat niet uzelf, maar een van uw reisgenoten dit had laten noteren ("Ze vroegen het aan een Indiër tussen ons, ze zeiden ja we willen allemaal naar Engeland, omdat er zoveel Indiërs wonen, en we kunnen daar makkelijk aan werk geraken", gehoorverslag CGVS, p. 11). Uit de rest van uw verklaringen blijkt echter dat u ook zelf de intentie had om naar Engeland te gaan met het idee dat "[uw] leven daar beter zou zijn" (gehoorverslag CGVS, p. 3) en dat u in België enkel op doorreis was: "ik wilde doorreizen naar Engeland" (gehoorverslag CGVS, p. 3), "ik wilde toen ook weggaan" (gehoorverslag

CGVS, p. 4), "ik ga toch doorreizen" (gehoorverslag CGVS, p. 6). Toen u gevraagd werd met welk doel u in 2009 naar België was gekomen, antwoordde u andermaal "Om door te reizen naar Engeland", (gehoorverslag CGVS, p. 13) en verwees u op geen enkele moment naar uw vermeende problemen in India. Dat u aanvankelijk koste wat het kost naar een land wilde gaan waarvan u de wetgeving over homoseksualiteit niet eens blijkt te kennen (cf. infra) relativeert de door u ingeroepen vrees en de daaraan verbonden nood aan bescherming in ernstige mate.

Ten slotte is het uiterst bevreemdend vast te stellen dat u al meer dan zeven jaar illegaal in België verbleef vooraleer u in april 2016 asiel hebt aangevraagd. In uw geval is het immers weinig plausibel dat niemand u in de loop der jaren op de hoogte zou hebben gebracht van de mogelijkheid om een asielaanvraag in te dienen. U verklaarde eerst en vooral zelf dat u zich al in 2009 bewust was van het feit dat u verblijfsdocumenten nodig had om in België te kunnen blijven (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dat jaar bleek u zich te hebben geïnformeerd over een aan de gang zijnde "regularisatiecampagne" (gehoorverslag CGVS, p. 13) en diende u een aanvraag van machtiging tot verblijf volgens Art. 9 bis van de Vreemdelingenwet in, waarin u valselijk verklaarde dat u al sinds 2007 in het land verbleef ("Omdat er ook werd gezegd, je moest al een bepaalde duur in België blijven", gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde overigens dat u voor deze aanvraag contact had gehad met een sociaal assistent (gehoorverslag CGVS, p. 13), en dat u eerder dat jaar al bij een ambtenaar in Brussel was geweest voor een gesprek over uw vermeende minderjarigheid, waar men u zelfs zou verteld hebben dat u in België kon blijven indien u dat wenste ("Er werd me daar gezegd, als je hier wilt blijven wonen, dan is dat best mogelijk, maar als je wilt weggaan kan dat ook. En ik nam de beslissing om weg te gaan.", gehoorverslag CGVS, p. 4). Het is dan ook uiterst ongeloofwaardig dat noch de sociaal assistent, noch de ambtenaar in kwestie u zou hebben doorverwezen naar de Belgische asielinstanties, zoals u zelf beweerde (gehoorverslag CGVS, p. 14, 4). Ten slotte merkt het Commissariaat-Generaal op dat u verklaarde sinds eind 2012 een relatie te hebben met de Belgische Jimmy Van Steenberghe. Ook op basis van deze beweerde jarenlange relatie met een Belg, mag men redelijkerwijs verwachten dat u al sinds lange tijd, en in het bijzonder sinds de asielcrisis die losbrak in de zomer van 2015, op de hoogte was van de asielmogelijkheden in België. Dat u gedurende al deze tijd geen asiel hebt aangevraagd, tast uw algemene geloofwaardigheid dan ook ernstig aan. Dat u in het verleden bereid was om bij verschillende procedures voor verschillende instanties, leugenachtige verklaringen af te leggen, ondermijnt dan ook in ernstige mate de oprechtheid van uw huidige asielaanvraag.

Ten tweede kan er ook geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen homoseksuele geaardheid en de daaraan verbonden problemen in India.

U kon niet aannemelijk maken hoe u zich bewust bent geworden van uw seksuele voorkeur. Toen het Commissariaat- generaal u meerdere vragen stelde over de ontdekking van uw geaardheid, herhaalde u steeds dat u als kind vaak met meisjes omging en dat u zich ook als meisje verkleedde, maar kon u niet duiden wat u voelde ten opzichte van andere mannen (gehoorverslag CGVS, p. 18, 19). U beweerde dat u al sinds uw vijftiende weet dat u mannen verkiest (gehoorverslag CGVS, p. 18), maar gaf verder in het gehoor aan dat u als puber en jongvolwassene nooit verliefd bent geweest tot u, zeven jaar later, Balkar leerde kennen (gehoorverslag CGVS, p. 19). Op de vraag of u zich in die eerste periode dan aangetrokken had gevoeld tot mannen, sprak u enkel op een uiterst vage manier over "mooie jongens", en "een hele knappe jongen" met een "mooi karakter", waar u verder echter geen details over kon geven (gehoorverslag CGVS, p. 21). U verklaarde voorts dat niemand op de hoogte was van uw homoseksualiteit tot het moment dat u betrappt werd met Balkar, en dat de familieleden bij wie u na het incident met Balkar woonde uw geaardheid sterk zouden hebben afgekeurd (gehoorverslag CGVS, p. 16). Deze afkeur valt evenwel te nuanceren, aangezien u zelf aangaf dat u nog geregeld contact hebt met uw tantes (gehoorverslag CGVS, p. 7). Uw verklaringen over de manier waarop en de context waarin u zich bewust bent geworden van uw homoseksualiteit doen zo reeds ernstig afbreuk aan de door u aangehaalde feiten.

Ook uw vage en weinig doorleefde verklaringen over uw twee homoseksuele relaties zijn weinig overtuigend. In India zou u enkel met Balkar Singh een relatie hebben gehad, en zou u verder geen contact met mannen hebben gehad of gezocht (gehoorverslag CGVS, p. 19, 26). Op de vraag wat er dan zo speciaal was aan deze Balkar, kon u echter enkel antwoorden dat hij "zeer vriendelijk" was (gehoorverslag CGVS, p. 21). Toen u meermaals gevraagd werd naar het uiterlijk en het karakter van Balkar, kon u alleen opmerken dat hij knap, groter en iets ouder dan u was (gehoorverslag CGVS, p. 21) en dat hij "een goed karakter" had (gehoorverslag CGVS, p. 22). U kon niet duiden waarom u op Balkar bent gevallen (gehoorverslag CGVS, p. 22), hoe de vonk is overgeslagen (gehoorverslag CGVS, p. 20) en op welke manier u met elkaar over uw gevoelens sprak (gehoorverslag CGVS, p. 23). U gaf overigens ook aan dat u niet wist wanneer uw geliefde zelf had ontdekt dat hij homoseksueel was (gehoorverslag CGVS, p. 23). Het is ten slotte bevreemdend vast te stellen dat u nooit overwogen hebt om samen met uw eerste liefde uit uw dorp te vluchten, en dat u ook achteraf nooit meer geprobeerd hebt contact te zoeken met hem (gehoorverslag CGVS, p. 22, 23).

U verklaarde verder dat u na uw aankomst in België in de eerste maanden van 2009 nooit contact hebt gezocht met andere mannen tot u een relatie begon met Jimmy Van Steenbergen eind 2012 (gehoorverslag CGVS, p. 29). Dat u ook hier homoseksuele contacten schuwde omdat u schrik had van de reactie van andere Indiërs is weinig waarschijnlijk (gehoorverslag CGVS, p. 27). Ook van uw beweerde jarenlange relatie met Jimmy Van Steenbergen of de oprechtheid van uw gevoelens voor hem, kon u het Commissariaat-generaal overigens niet overtuigen. Op de vraag wat er zo bijzonder of aantrekkelijk was aan deze man, antwoordde u steeds opnieuw dat hij "zeer vriendelijk" was en heel goed voor u zorgde (gehoorverslag CGVS, p. 29, 30). U wist niet wanneer Jimmy zich bewust was geworden van zijn homoseksuele geaardheid, noch of hij vroeger nog een relatie met een vrouw had gehad (gehoorverslag CGVS, p. 28). Hoewel u al meer dan drie jaar zou samen zijn, kon u ten slotte ook niets vertellen over bijzondere gebeurtenissen die in de loop van uw relatie zouden hebben plaatsgevonden, hoewel hier meermaals naar gevraagd werd. U gaf enkel aan dat u in het weekend samen op café ging en dat u samen naar voetbalmatches keek, activiteiten die bezwaarlijk intiem genoemd kunnen worden (gehoorverslag CGVS, p. 30). Ook aan de hand van uw verklaringen over uw beweerde relatie in België bent u er dan ook niet in geslaagd het CGVS te overtuigen van uw geaardheid.

Voorts stelt het Commissariaat-generaal zich vragen bij uw zeer beperkte kennis over de situatie van homoseksuelen in de landen waar u verbleef, verblijft en wenste te verblijven. Het is eerst en vooral bevreemdend dat u verklaarde dat u zich voor uw vertrek naar Europa nooit hebt geïnformeerd over homoseksualiteit in uw land van herkomst (gehoorverslag CGVS, p. 24) en dat u toegaf dat u ook in België nooit informatie hebt ingewonnen over de actuele situatie van homoseksuelen in India (gehoorverslag CGVS, p. 26). U gaf zelf aan dat de artikels over het thema die werden voorgelegd ter ondersteuning van uw aanvraag niet door uzelf, maar door Jimmy Van Steenbergen waren gelezen (gehoorverslag CGVS, p. 25, 26). Uw eigen kennis over de LGBTgemeenschap in India bleek inderdaad ondermaats. Zo beweerde u dat er in uw land geen ontmoetingsplaatsen bestaan voor homoseksuelen ("ik weet dat dergelijke plaatsen niet bestaan in India", gehoorverslag CGVS, p. 25) en dat homoseksualiteit er nooit legaal is geweest. Beide verklaringen zijn in strijd met de informatie van het Commissariaat-Generaal, waaruit niet alleen blijkt dat verschillende grootsteden in India over een LGBT-scene beschikken, maar ook dat homoseksualiteit er legaal was tussen 2009 en 2013 (zie informatie toegevoegd aan blauwe map). Ten tweede is het opmerkelijk dat u erg weinig weet over de situatie van homoseksuelen in België, temeer u hier al meer dan zeven jaar verblijft en ondertussen ook de Nederlandse taal spreekt. U wist weliswaar de namen van twee cafés voor homoseksuelen te noemen, maar gaf aan dat u daar samen met Jimmy en dus niet voordien, op eigen initiatief was geweest (gehoorverslag, p. 26). Verder wist u logischerwijs dat homoseksuelen in België mogen huwen, maar wist u dan weer niet of ze kinderen mogen krijgen (gehoorverslag CGVS, p. 27), hoewel men deze kennis mag verwachten van iemand die wenst te huwen en dus nadenkt over zijn leven met zijn toekomstige echtgenoot. Ten derde plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij het feit dat u niet wist welke rechten homoseksuelen hebben in het Verenigd Koninkrijk (gehoorverslag CGVS, p. 27), aangezien dit uw oorspronkelijke reisdoel was nadat u India verliet in 2009, juist omwille van uw beweerde problemen als homoseksueel. Uw zeer beperkte kennis over het leven van homoseksuele personen in India, België en het Verenigd Koninkrijk doet dan ook verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Ten slotte kon u het Commissariaat-Generaal ook niet overtuigen van de door u aangehaalde feiten die zich zouden hebben afgespeeld in India tussen maart 2008 en januari 2009. Het CGVS betwijfelt immers of u werkelijk een liefdesrelatie met Balkar Singh hebt gehad (cf. supra) en merkt voorts op dat uw verklaringen over de manier waarop u betrappt werd en de daaruit voortkomende gevolgen niet geloofwaardig zijn. Dat u buiten, in de buurt van een waterpomp, seks zou hebben gehad met Balkar, valt immers niet te rijmen met uw bewering dat er eventuele risico's verbonden zijn aan openbare uitingen van homoseksualiteit op het Indische platteland ("Als men daar een homo ziet, dan gaan de mensen hem direct vermoorden", gehoorverslag CGVS, p. 25). Ook aan uw bewering dat de vader van Balkar u na deze feiten dreigde te vermoorden kan er geen geloof gehecht worden (gehoorverslag CGVS, p. 20), aangezien u deze ernstige bedreiging aanvankelijk niet hebt vermeld in de vragenlijst van het CGVS. Dat u geen tijd zou hebben gehad om dit element toe te voegen aan uw asielrelaas, zoals u zelf trachtte op te werpen (gehoorverslag CGVS, p. 20), is weinig aannemelijk, daar u klaarblijkelijk wel de tijd hebt gehad om te vermelden dat deze vader u had "geslagen" en dat u ook nadien nog werd "lastig gevallen" door personen (vragenlijst CGVS, p. 2), daden die veel minder zwaar wegen dan bovengenoemde doodsbedreiging. Door te bevestigen dat u na uw vertrek uit Dholewal inderdaad enkel werd "gepest" door jongens uit uw buurt (gehoorverslag CGVS, p. 16, 23, 26) ondermijnt u overigens zelf de ernst van uw zaak. U hebt uw reeds ondergane vervolging in India bijgevolg op geen enkele manier aannemelijk kunnen maken.

De overige door u voorgelegde documenten veranderen bovenstaande vaststellingen niet. De brieven van uw advocaat aan de Indische ambassade in Brussel en aan het CGVS, de handgeschreven notities en de inlichtingenfiche van de stad Diksmuide over Jimmy Van Steenberghe betreffende de door u vermelde huwelijksplannen staan los van uw vraag om internationale bescherming, temeer daar de oprechtheid van uw gevoelens en van uw bewering te willen huwen, ernstig betwijfeld mogen worden (zie supra). Het document over de aanstelling van een vertrouwenspersoon met kopie van de identiteitskaart van Jimmy Van Steenberghe kan niet in overweging genomen worden, aangezien enkel personen die beroepshalve optreden het gehoor met het CGVS mogen bijwonen (zie KB van 11 juli 2003, Art. 1.1, 6°). De factuur van een vertaling van het Hindi naar het Nederlands, ten slotte, werd niet verder toegelicht en is niet relevant voor deze asielaanvraag.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van de Conventie van Geneve van 28 juli 1951 en de schending van artikel 6 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (BS 27 januari 2004), werpt verzoeker op dat de ‘vragenlijst CGVS’ ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken er in de eerste instantie toe strekt na te gaan wie de asielzoeker is en hem bijaldien te registreren. Deze vragenlijst mag op zich geen substituut zijn voor het eigenlijke gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, bevoegd voor de behandeling van de eigenlijke asielaanvraag. Verzoeker stelt dat hem voorafgaand aan het invullen van deze vragenlijst werd gemeld dat dit de essentie van zijn problemen diende te vermelden maar tevens dat hij dit kort diende te houden aangezien hij zijn volledige en genuanceerde asielrelaas voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen diende uiteen te zetten. Verzoeker meent dan ook dat de geloofwaardigheid van zijn relaas geenszins is aangetast omdat hij tijdens het invullen van de vragenlijst niet *in extenso* melding zou hebben gemaakt van de verschillende bedreigingen en doodsb bedreiging lastens hem uitgaande van de vader van B.S., van wie hij wel heeft vermeld dat deze hem eerder ook had geslagen. Verzoeker betoogt dat de essentie van zijn relaas immers is dat, door de discriminatie en vervolging van homoseksuelen in India, hij dagelijks discriminatie diende te ondergaan maar ook dat hij ten gevolge hiervan, zelfs bij geweldplegingen tegen zijn persoon, geen beroep kan doen op enige effectieve bescherming vanwege de overheden, te meer homoseksualiteit in India onwettig is, zoals ook in de bestreden beslissing wordt vermeld. Er is naar mening van verzoeker dan ook geen sprake van enige ernstige en zwaarwegende tegenstrijdigheid die zijn geloofwaardigheid kan aantasten.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van de Conventie van Geneve van 28 juli 1951, de formele motiveringsverplichting zoals vastgelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, benadrukt verzoeker dat hij in detail heeft vermeld dat alle problemen zijn begonnen na zijn relatie met ene B.S. en de houding van zijn familie ten opzichte van hem ten gevolge hiervan, alsook de houding van de familie van B.S. en vooral van diens vader, die erg vijandig staat ten overstaan van hem. Daarenboven heeft hij al jarenlang een intieme relatie met de heer J.V.S., die zich als dusdanig ook identificeert en die hem tevens in zijn hoedanigheid van partner wilde bijstaan tijdens het verhoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (zie stuk 4), hetgeen echter werd geweigerd. Verzoeker meent dat er geen voldoende ernstige discrepanties in zijn relaas kunnen worden vastgesteld die redelijkerwijs toelaten om te kunnen besluiten dat hij geen homoseksueel is die zich blootstelt aan vervolging in zijn herkomstland ten gevolge van zijn geaardheid. Het besluit van de commissaris-generaal dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn homoseksuele geaardheid is dan ook geheel overdreven en laat niet redelijkerwijs toe om te besluiten tot de volledige ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen, aldus verzoeker, die in dit verband ook laakt dat het Commissariaat-generaal geen enkele werkelijke moeite

doet om de ernst van zijn relatie met J.V.S. (die tevens in het huwelijk wenst te treden met hem) na te gaan. Waar in de bestreden beslissing wordt opgeworpen dat de ongeloofwaardigheid van zijn relaas wat betreft de periode voor zijn vlucht wordt ondersteund door het feit dat hij zich sedert zijn aankomst in België niet heeft verdiept in de maatschappelijke status en de mogelijkheden van homoseksuelen in België of bij uitbreiding het Verenigd Koninkrijk, stelt verzoeker dat volledig wordt voorbijgegaan aan het feit dat hij sedert 2012 daadwerkelijk een homoseksuele relatie onderhoudt en hij zich thans, op het ogenblik dat zijn repatriëring naar India dreigt, ten volle bewust is van de vervolging in verdragsrechtelijke zin die hem daar wacht. Het loutere feit dat hij gewacht heeft tot 2016 om zijn asielaanvraag te doen vermag geenszins in deze mate afbreuk te doen aan de inhoud van zijn relaas en aan zijn homoseksuele geaardheid met als gevolg de discriminatie en het gevaar dat hij loopt in India, aldus nog verzoeker.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij in de eerste helft van 2009 meerdere keren werd gecontroleerd, waarbij hij verschillende identiteitsgegevens heeft doorgegeven, zowel wat betreft zijn eigen naam, geboortedatum en geboorteplaats als wat betreft de namen van zijn ouders en hij zichzelf ook verschillende malen voordeed als minderjarige, hetgeen twijfels doet rijzen over de oprechtheid van zijn asielaanvraag en zijn nood aan internationale bescherming, hij zijn beweerde identiteit tijdens het gehoor overigens niet kon staven met originele documenten, het feit dat hij zijn nieuwe paspoort van 2015 niet voorlegt doet vermoeden dat de door hem afgelegde verklaringen niet overeenstemmen met zijn eigenlijke identiteit en ook de kopie van zijn geboorteakte verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid aangezien er ook op de vertaling die werd vastgeniet aan dit certificaat andere identiteitsgegevens staan te lezen, zodat hij zijn identiteit op geen enkele wijze aannemelijk heeft kunnen maken en hij hier bewust en meerdere malen volledig andere verklaringen over aflegde, (ii) uit een proces verbaal uit Duinkerken uit 2009, alsook uit zijn verklaringen tijdens het gehoor blijkt dat hij de intentie had om naar Engeland te gaan in de hoop er werk te vinden en dat hij in België enkel op doorreis was, en de vaststelling dat hij aanvankelijk koste wat het kost naar een land wilde gaan waarvan hij de wetgeving over homoseksualiteit niet eens blijkt te kennen de door hem ingeroepen vrees en de daaraan verbonden nood aan bescherming in ernstige mate relativeert, (iii) de vaststellingen hij al meer dan zeven jaar illegaal in België verbleef vooraleer hij in april 2016 asiel heeft aangevraagd en hij in het verleden bereid was om bij verschillende procedures voor verschillende instanties leugenachtige verklaringen af te leggen, zoals wordt toegelicht, in ernstige mate de oprechtheid van zijn huidige asielaanvraag ondermijnt, (iv) geen geloof kan worden gehecht aan de door hem ingeroepen homoseksuele geaardheid daar (1) hij niet aannemelijk kon maken op welke manier en in welke context hij zich bewust is geworden van zijn seksuele voorkeur, (2) hij vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt over zijn twee homoseksuele relaties en (3) vragen rijzen bij zijn zeer beperkte kennis over de situatie van homoseksuelen in de landen waar hij verbleef, verblijft en wenste te verblijven, (iv) hij niet kan overtuigen wat betreft de door hem aangehaalde feiten die zich zouden hebben afgespeeld in India tussen maart 2008 en januari 2009 daar ernstig kan betwijfeld worden of hij werkelijk een liefdesrelatie met B.S. heeft gehad en zijn verklaringen over de manier waarop hij betrapt werd en de daaruit voortkomende gevolgen niet geloofwaardig zijn zodat hij zijn reeds ondergane vervolging in India op geen enkele manier aannemelijk heeft kunnen maken en (v) de brieven van zijn advocaat aan de Indische ambassade in Brussel en aan het Commissariaat-generaal, de handgeschreven notities en de inlichtingenfiche van de stad Diksmuide over J.V.S. betreffende de door hem vermelde huwelijksplannen losstaan van zijn vraag om internationale bescherming, temeer daar de oprechtheid van zijn gevoelens en van zijn bewering te willen huwen ernstig betwijfeld mogen worden, het document over de aanstelling van een vertrouwenspersoon met kopie van de identiteitskaart van J.V.S. niet in overweging kan genomen worden aangezien enkel personen die beroepshalve optreden het gehoor met het Commissariaat-generaal mogen bijwonen en de factuur van een vertaling van het Hindi naar het Nederlands niet relevant is voor zijn asielaanvraag.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te

begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het tweede middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 9 mei 2016 (CG nr. 1614033), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers verklaringen als begin van bewijs iedere positieve overtuigingskracht ontberen. Niet alleen slaagt verzoeker er op generlei wijze in zijn identiteit aannemelijk te maken daar hij hierover tijdens zijn verblijf in België meerdere malen volledig andere verklaringen aflegde, bovendien slaagt hij er niet in te overtuigen wat betreft de door hem ingeroepen homoseksuele geaardheid en de daaraan verbonden problemen in India.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter om onderstaande redenen geheel in gebreke blijft.

Zo gaat verzoeker vooreerst volledig voorbij aan de vaststellingen en overwegingen in de bestreden beslissing dat (i) hij in de eerste helft van 2009 meerdere keren werd gecontroleerd, waarbij hij verschillende identiteitsgegevens heeft doorgegeven, zowel wat betreft zijn eigen naam, geboortedatum en geboorteplaats als wat betreft de namen van zijn ouders en hij zichzelf ook verschillende malen voordeed als minderjarige, (ii) hij zijn beweerde identiteit tijdens het gehoor overigens niet kon staven met originele documenten, (iii) het feit dat hij zijn nieuwe paspoort van 2015 niet voorlegt doet vermoeden dat de door hem afgelegde verklaringen niet overeenstemmen met zijn eigenlijke identiteit en (iv) ook de kopie van zijn geboorteakte verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid aangezien er ook op de vertaling die werd vastgeniet aan dit certificaat andere identiteitsgegevens staan te lezen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt op goede gronden dat de door verzoeker gepleegde hardnekkige identiteitsfraude twijfels doet rijzen over de oprechtheid van zijn asielaanvraag en zijn nood aan internationale bescherming.

Waar hem in de bestreden beslissing wordt verweten dat hij geen melding heeft gemaakt van zijn vermeende problemen in India toen hij in 2009 in Frankrijk werd opgepakt en hij daar slechts aangaf dat hij India had verlaten in de hoop werk te vinden in Engeland, werpt verzoeker op dat het Commissariaat-generaal eraan voorbijgaat dat homoseksualiteit niet wordt aanvaard, noch gedoogd in India en dat van hem dus moeilijk kan worden verwacht dat hij op het moment dat hij wordt onderschept in het gezelschap van andere Indiërs zo maar gewag zal maken van zijn verachte seksuele voorkeur. Verzoeker gaat hiermee echter op zijn beurt voorbij aan de determinerende overweging van dit onderdeel van de motivering, namelijk dat ook uit zijn verklaringen tijdens het gehoor blijkt dat hij de intentie had om naar Engeland te gaan in de hoop er werk te vinden en dat hij in België enkel op doorreis was, en dat de vaststelling dat hij aanvankelijk koste wat het kost naar een land wilde gaan waarvan hij de wetgeving over homoseksualiteit niet eens blijkt te kennen de door hem ingeroepen vrees en de daaraan verbonden nood aan bescherming in ernstige mate relativeert.

Voorts benadrukt de Raad dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zich bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. Verzoeker wachtte zeven jaar om asiel aan te vragen, hetgeen aantoont dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en wat aldus de ernst en de geloofwaardigheid van de door hem geschetste vrees relativeert. Bovendien kan niet worden voorbijgegaan aan de vaststelling dat

verzoeker pas een asielaanvraag indiende nadat hij door de politie werd opgepakt wegens overtreding van de vreemdelingenwet, waarbij hij werd overgebracht naar het gesloten Centrum voor Illegalen te Merksplas. Verzoekers handelswijze – het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin hij zijn asielaanvraag indiende – valt naar het oordeel van de Raad niet te rijmen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals omschreven in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker zich pas nu, op het ogenblik dat zijn repatriëring naar India dreigt, ten volle bewust is van de vervolging die hem daar wacht, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen en kan dan ook allerminst vergoelijken waarom hij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de vrees die hem noopte zijn land van herkomst te verlaten, dan wel die hem verhindert ernaar terug te keren. Verzoekers laattijdige asielaanvraag vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad andermaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen.

Verzoeker betwist dat de door hem ingeroepen homoseksuele geaardheid en de daaraan verbonden problemen in India ongeloofwaardig zouden zijn doch hij voert verder geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing waar wordt uiteengezet dat (1) hij niet aannemelijk kon maken op welke manier en in welke context hij zich bewust is geworden van zijn seksuele voorkeur en (2) hij vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt over zijn twee homoseksuele relaties. Het geheel van deze motieven wordt door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt. Waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich nog ernstige vragen stelt bij zijn zeer beperkte kennis over de situatie van homoseksuelen in de landen waar hij verbleef, verblijft en wenste te verblijven, stelt verzoeker dat volledig wordt voorbijgegaan aan het feit dat hij sedert 2012 daadwerkelijk een homoseksuele relatie onderhoudt en hij zich thans, op het ogenblik dat zijn repatriëring naar India dreigt, ten volle bewust is van de vervolging in verdragsrechtelijke zin die hem daar wacht. Het is de Raad evenwel niet duidelijk op welke wijze verzoeker met dit verweer meent de motieven te kunnen ontkrachten waar in de bestreden beslissing terecht wordt uiteengezet als volgt: *“(…) Het is eerst en vooral bevreemdend dat u verklaarde dat u zich voor uw vertrek naar Europa nooit hebt geïnformeerd over homoseksualiteit in uw land van herkomst (gehoorverslag CGVS, p. 24) en dat u toegaf dat u ook in België nooit informatie hebt ingewonnen over de actuele situatie van homoseksuelen in India (gehoorverslag CGVS, p. 26). U gaf zelf aan dat de artikels over het thema die werden voorgelegd ter ondersteuning van uw aanvraag niet door uzelf, maar door J.(…) V.(…) S.(…) waren gelezen (gehoorverslag CGVS, p. 25, 26). Uw eigen kennis over de LGBTgemeenschap in India bleek inderdaad ondermaats. Zo beweerde u dat er in uw land geen ontmoetingsplaatsen bestaan voor homoseksuelen (“ik weet dat dergelijke plaatsen niet bestaan in India”, gehoorverslag CGVS, p. 25) en dat homoseksualiteit er nooit legaal is geweest. Beide verklaringen zijn in strijd met de informatie van het Commissariaat-Generaal, waaruit niet alleen blijkt dat verschillende grootsteden in India over een LGBT-scene beschikken, maar ook dat homoseksualiteit er legaal was tussen 2009 en 2013 (zie informatie toegevoegd aan blauwe map). Ten tweede is het opmerkelijk dat u erg weinig weet over de situatie van homoseksuelen in België, temeer u hier al meer dan zeven jaar verblijft en ondertussen ook de Nederlandse taal spreekt. U wist weliswaar de namen van twee cafés voor homoseksuelen te noemen, maar gaf aan dat u daar samen met J.(…) en dus niet voordien, op eigen initiatief was geweest (gehoorverslag, p. 26). Verder wist u logischerwijs dat homoseksuelen in België mogen huwen, maar wist u dan weer niet of ze kinderen mogen krijgen (gehoorverslag CGVS, p. 27), hoewel men deze kennis mag verwachten van iemand die wenst te huwen en dus nadenkt over zijn leven met zijn toekomstige echtgenoot. Ten derde plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij het feit dat u niet wist welke rechten homoseksuelen hebben in het Verenigd Koninkrijk (gehoorverslag CGVS, p. 27), aangezien dit uw oorspronkelijke reisdoel was nadat u India verliet in 2009, juist omwille van uw beweerde problemen als homoseksueel. Uw zeer beperkte kennis over het leven van homoseksuele personen in India, België en het Verenigd Koninkrijk doet dan ook verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.”*

In zoverre verzoeker nog betoogt dat de ‘vragenlijst CGVS’ ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken op zich geen substituut mag zijn voor het eigenlijke gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat hem voorafgaand aan het invullen van deze vragenlijst werd gemeld dat dit de essentie van zijn problemen diende te vermelden maar tevens dat hij dit kort diende te houden aangezien hij zijn volledige en genuanceerde asielaanvraag voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen diende uiteen te zetten en dat de geloofwaardigheid van zijn aanvraag geenszins is aangetast omdat hij tijdens het invullen van de vragenlijst niet *in extenso* melding zou

hebben gemaakt van de verschillende bedreigingen en doodsbedreiging lastens hem uitgaande van de vader van B.S., benadrukt de Raad dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om al zijn asielmotieven kort uiteen te zetten. Bovendien werd aan verzoeker op het einde van het interview de mogelijkheid geboden om bijkomende opmerkingen te geven en werd hem gevraagd of hij nog iets wenste toe te voegen. Verzoeker maakte evenwel op geen enkel ogenblik melding van het feit dat de vader van B.S. hem dreigde te vermoorden. Niettegenstaande het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoering of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan wel redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn relaas als een doodsbedreiging bij aanvang van de asielpcedure spontaan zou vermelden zo dit op enige waarheid zou berusten. Dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken kort moest zijn, doet hieraan geen afbreuk. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, had verzoeker overigens klaarblijkelijk wel de tijd om te vermelden dat deze vader hem had "geslagen" en dat hij ook nadien nog werd "lastig gevallen" door personen, daden die veel minder zwaar wegen dan bovengenoemde doodsbedreiging. Verzoeker geeft noch tijdens het gehoor, noch in voorliggend verzoekschrift een aanvaardbare verklaring voor het niet vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken van een dergelijk cruciaal element in zijn relaas zodat deze omissie zijn algehele geloofwaardigheid verder op de helling zet.

Verzoeker gaat met zijn betoog overigens voorbij aan de pertinente overwegingen waar de commissaris-generaal nog terecht opmerkt als volgt: *"Ten slotte kon u het Commissariaat-Generaal ook niet overtuigen van de door u aangehaalde feiten die zich zouden hebben afgespeeld in India tussen maart 2008 en januari 2009. Het CGVS betwijfelt immers of u werkelijk een liefdesrelatie met B.(...) S.(...) hebt gehad (cf. supra) en merkt voorts op dat uw verklaringen over de manier waarop u betrappt werd en de daaruit voortvloeiende gevolgen niet geloofwaardig zijn. Dat u buiten, in de buurt van een waterpomp, seks zou hebben gehad met B.(...), valt immers niet te rijmen met uw bewering dat er eventuele risico's verbonden zijn aan openbare uitingen van homoseksualiteit op het Indische platteland ("Als men daar een homo ziet, dan gaan de mensen hem direct vermoorden", gehoorverslag CGVS, p. 25). (...) Door te bevestigen dat u na uw vertrek uit Dholewal inderdaad enkel werd "gepest" door jongens uit uw buurt (gehoorverslag CGVS, p. 16, 23, 26) ondermijnt u overigens zelf de ernst van uw zaak. U hebt uw reeds ondergane vervolging in India bijgevolg op geen enkele manier aannemelijk kunnen maken."*, overwegingen welke dan ook onverminderd overeind blijven.

Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden asielaanvraag, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De uitgebreide motivering dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing wordt dan ook door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.5. Verzoeker voert in voorliggend verzoekschrift geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.6. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielaanvraag. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères*

à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, *quod non in casu*. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het vluchtrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.7. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door hem opgediste relaas, toont verzoeker evenmin aan dat hij wordt vervolgd of geveiseerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Punjabi machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.9. In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.10. Waar verzoeker vraagt om, in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M.-C. GOETHALS